

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ФІЗІОЛОГІЇ ім. О. О. БОГОМОЛЬЦЯ

Фізіологічний журнал

Науково-теоретичний журнал ● Заснований у січні 1955 р.

Виходить 1 раз на 2 місяці

Зміст

**Матеріали XIX з'їзду Українського фізіологічного товариства
ім. П.Г.Костюка з міжнародною участю,
присвяченого 90-річчю від дня народження академіка П.Г.Костюка**

1. МОЛЕКУЛЯРНА І КЛІТИННА ФІЗІОЛОГІЯ	5
2. СИСТЕМНА НЕЙРОФІЗІОЛОГІЯ	27
3. ПСИХОФІЗІОЛОГІЯ	57
4. ФІЗІОЛОГІЯ СЕРДЦЕВО-СУДИННОЇ СИСТЕМИ	77
5. ФІЗІОЛОГІЯ ДИХАННЯ ТА ГІПОКСИЧНИХ СТАНІВ	102
6. ФІЗІОЛОГІЯ ТРАВЛЕННЯ	111
7. ФІЗІОЛОГІЯ ЕНДОКРИННОЇ СИСТЕМИ	130
8. ФІЗІОЛОГІЯ РУХІВ	151
9. ФІЗІОЛОГІЯ СПОРТУ	162
10. ВІКОВА ФІЗІОЛОГІЯ	177
11. ЕКОЛОГІЧНА ФІЗІОЛОГІЯ ТА ВПЛИВ ЕКСТРЕМАЛЬНИХ ФАКТОРІВ НА ОРГАНІЗМ	191
12. ФІЗІОЛОГІЯ ІМУННОЇ СИСТЕМИ	206
13. ФІЗІОЛОГІЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТВАРИН	217
14. КЛІНІЧНА ФІЗІОЛОГІЯ	243
15. ФІЗІОЛОГІЯ ВИДІЛЬНОЇ СИСТЕМИ	255
16. ІСТОРІЯ ФІЗІОЛОГІЇ	256

4.31 ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СПОЖИВАННЯ МІОКАРДОМ КИСНЮ У ОСІБ З РІЗНИМ ТИПОМ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ АСИМЕТРІЇ

В.Г. Самохвалов, О.Д. Булиніна

Харківський національний медичний університет, Харків, Україна Samokhvalov@3w. awiti.net

З метою виявлення залежності між типом функціональної асиметрії і особливостями обмінно- енергетичних процесів міокарда оцінювали їх зміни за індексом Робінсона (ІР) в умовах спокою та при максимальному фізичному навантаженні у 4-ох групах віком 18-22 років: 48 осіб з пра- востороннім типом функціональної асиметрії (ПРТФА), 42 особи з лівостороннім типом функціональної асиметрії (ЛВТФА), 26 осіб зі змішаним типом функціональної асиметрії (ЗМТФА) і 20 осіб із соціально-зміненим типом асиметрії (СЗТФА). Фізичну витривалість оцінювали за допомогою велоергометричного тесту з дозуванням навантаження (для чоловіків 400 Вт, для жінок 200 Вт) при постійній швидкості обертання педалей 60 про./хв., а також розраховувався коефіцієнт витривалості (КВ) за формулою Квасу. Вегетативне забезпечення оцінювали шляхом визначення артеріального тиску. Результати велоергометричного тесту свідчать про те, що найбільшу фізичну витривалість мають особи з ЛВТФА (142,1 сек.), особи зі ЗМТФА і СЗТФА мають приблизно рівні показники (125,1 і 125,3, відповідно), і найменшу фізичну витривалість мають особи із ПРТФА (111,5 сек.). Встановлено, що між КВ та ІР існує прямий кореляційний зв'язок. Це достовірно ілюструють дані, отримані при фізичному навантаженні у осіб із СЗТФА: у стані спокою ІР становив 89,4, після фізичного навантаження його значення збільшилося до 185,9. КВ у стані спокою дорівнював 19,1 ум.од., а після фізичного навантаження - 22,5 ум.од. Встановлено, що у осіб із ЗМТФА в умовах спокою ІР найменший (86,6), КВ становив 18,2 ум.од., а після фізичного навантаження ІР збільшився вдвічі а КВ - до 24,8 ум.од. У осіб із СЗТФА та з ПРТФА в умовах спокою ІР був найбільший (89,4 та 89,6, відповідно), після фізичного навантаження він збільшувався вдвічі. Слід відзначити, що у осіб з ПРТФА в умовах спокою значення ІР та КВ були найбільшими (89,6 і 19,4, відповідно). Таким чином, в умовах спокою споживання міокардом кисню є кращим у осіб із ЗМТФА, що вказує на максимальну аеробну здатність в цій групі. Особи з ЛВТФА мають найбільшу фізичну витривалість. При максимальному фізичному навантаженні споживання міокардом кисню у осіб із СЗТФА погіршується, що вказує на обмеженні адаптаційні можливості міокарда в цій групі.